

136/95, Thibault) s tím důsledkem, že brání vnitrostátní právní úpravě, která tím, že ukládá vyloučení z kurzu odborné přípravy a zároveň zaručuje možnost zapsat se do dalšího kurzu, sleduje cíl zajištění náležitého vzdělání, avšak zbavuje zaměstnankyni příležitosti nastoupit dříve na novou pracovní pozici spolu s kolegy mužského pohlaví z výběrového řízení a kurzu, a pobírat příslušný plat?

- 3) Je třeba čl. 14 odst. 2 směrnice 2006/54/ES, podle kterého nepředstavuje diskriminaci rozdíl v zacházení na základě vlastností představujících podstatný profesní požadavek, vykládat v tom smyslu, že umožňuje členskému státu zpozdit přístup k zaměstnání na úkor zaměstnankyně, která nemohla absolvovat úplnou odbornou přípravu z důvodu mateřské dovolené?
- 4) Kdyby se v případě pod písm. c) čistě teoreticky připustila použitelnost čl. 14 odst. 2 na případ v něm uvedený, je třeba v každém případě toto ustanovení ve spojení s obecnou zásadou proporcionality vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví vyloučení z kurzu zaměstnankyně nepřítomné z důvodu mateřské dovolené namísto zajištění souběžných náhradních kurzů, které by umožnily doplnit si chybějící odbornou přípravu, čímž by se tak sloučila práva pracující matky a veřejný zájem, a to i přes organizační a finanční náklady vyplývající z této možnosti?
- 5) Obsahuje směrnice 2006/54/ES, je-li vykládána v tom smyslu, že brání již zmíněné vnitrostátní právní úpravě, z tohoto hlediska ustanovení s přímým účinkem, která mohou být bezprostředně použitelná vnitrostátním soudem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřelované znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2012 společností Isdin, SA proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 9. října 2012 ve věci T-366/11, Bial-Portela & Ca, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Jednací jazyk: angličtina.

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Isdin, SA (zástupci: H. L. Mosback, Advocate, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, abogados)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Bial-Portela & Ca, SA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- potvrdil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. dubna 2001, kterým byly námitky v celém rozsahu zamítnuty;
- uložil společnosti Bial-Portela & Ca, SA náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil zkreslení důkazů, když v bodě 34 napadeného rozsudku uvedl, že „odvolací senát dospěl k mylnému závěru, že mezi uvedenými označeními neexistuje žádná fonetická podobnost“. Odvolací senát ale nedospěl k mylnému závěru, že mezi uvedenými označeními neexistuje fonetická podobnost, jak uvedl Tribunál, nýbrž správně analyzoval fonetickou podobnost obou označení s tím závěrem, že i přes fonetické podobnosti mezi oběma označeními se tato označení celkovou zvučností liší. Domníváme se, že výše uvedený závěr odvolacího senátu, který byl Tribunálem zkreslen, by měl být potvrzen.

Navrhovatelka dále tvrdí, že se Tribunál dopustil zkreslení skutkového stavu, když v bodě 40 napadeného rozsudku uvedl, že „výrobky zařazené do třídy 3 a velká část výrobků zařazených do třídy 5 (...) jsou běžně vystavovány v supermarketech, a tudíž vybírány zákazníkem po vizuálním posouzení jejich obalu“. Toto skutkové zjištění nebylo podloženo žádným důkazem, a představovalo tedy zkreslení skutkového stavu, na nichž mělo být rozhodnutí založeno. Na tuto skutečnost navíc nepoukázal žádný z účastníků řízení, a mohla tedy být zohledněna pouze tehdy, jednalo-li se o skutečnost všeobecně známou (a vzhledem k argumentům napadajícím hodnověrnost této skutečnosti by již její zvážení vedlo samo o sobě ke zkreslení skutkového stavu). Tato skutečnost tedy nemůže sloužit jako základ pro závěr o nebezpečí záměny.

Navrhovatelka také tvrdí, že byla porušena zásada *audi alteram partem* zakotvená v čl. 76 odst. 1 nařízení o ochranné známce Společenství (¹) (dříve čl. 74 odst. 1 nařízení 40/94 (²)) a že se Tribunál dopustil pochybení při uplatňování čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství a při uplatňování příslušné judikatury, porušila tak unijní právo. Tribunál neprovedl celkové posouzení daných ochranných známek, při kterém by zohlednil veškeré faktory týkající se okolností projednávané věci.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství Úř. věst. L 78, s. 1

(²) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství Úř. věst. L 11, s. 1